

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับที่ 18) พุทธศักราช 2550 ซึ่งเป็นฉบับปัจจุบันและมีผลบังคับใช้แล้วนั้นได้ให้ความสำคัญต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเป็นอย่างมาก “บุคคลย่อมอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือใช้สิทธิและเสรีภาพของตนได้เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน” ฉะนั้นการดำเนินการใด ๆ หรือการกระทำการใดอันเป็นละเมิด ความมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ตลอดจนสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น เป็นการละเมิดต่อรัฐธรรมนูญ อันเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า เมื่อกฎหมายรัฐธรรมนูญมีผลบังคับใช้ย่อมครอบคลุมถึงผู้คนในสังคมทั้งประเทศ ไม่ว่าจะเป็นคนดี คนร้าย หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ทั้งหมด โดยเฉพาะในเรื่องของปัญหาการให้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินการต่าง ๆ ต่อคนร้าย ผู้ต้องสงสัย และประชาชนทั่วไป เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเจ้าพนักงานตำรวจที่มีหน้าที่ด้านนี้โดยตรง ต้องมีความรู้ความเข้าใจในการนำนโยบายแผนการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติไปปฏิบัติ โดยทั่วไปนั้นหลักการก็คือ เจ้าพนักงานตำรวจเป็นผู้บังคับใช้กฎหมาย ควบคุมความประพฤติการปฏิบัติของสมาชิกในสังคมให้อยู่ในขอบเขตข้อบังคับของกฎหมาย และกฎเกณฑ์ ระเบียบที่สังคมกำหนดไว้ เพื่อให้เกิดความสงบสุข หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ เจ้าพนักงานตำรวจเป็นผู้ปกป้องรักษามิให้กฎเกณฑ์ของสังคมถูกละเมิดเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในสังคม

ภารกิจและอำนาจหน้าที่ของตำรวจโดยทั่วไปในประเทศ เริ่มมีขึ้นตั้งแต่มีกิจการตำรวจก่อตั้ง มีการพัฒนาปรับปรุง เปลี่ยนแปลงมาโดยตลอดตามลำดับจนถึงปัจจุบัน พอกล่าวโดยสรุปได้ว่าหน้าที่ของตำรวจนั้น มีอยู่ 8 ประการ คือ การป้องกันอาชญากรรม (Crime Prevention) การปราบปรามอาชญากรรม (Crime Suppression) การสืบสวนสอบสวนจับกุมและฟ้องผู้กระทำผิดกฎหมาย (Apprehension of Offenders) การค้นหาทรัพย์สินสูญหาย (Recover of Property) การรักษาระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับอาชญากรรม (Regulation of Noncriminal Conduct) การจัดสรรบริการแก่ประชาชน (Provision of Service) การคุ้มครองเสรีภาพส่วนบุคคล (Protection of Individual Freedom) การปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ

(Different Kinds of Functions) (โสภา ชูพิกุลชัย และคณะ, 2524 อ้างถึงในอมรรัตน์ จันทรสูตรไพโรจน์, 2552)

จะเห็นได้ว่า ภารกิจหน้าที่ เจ้าพนักงานตำรวจที่เกี่ยวข้องกับสังคมและประชาชน นั้นมีขอบเขตกว้างขวางมาก หากการปฏิบัติหน้าที่บกพร่อง หรือขาดประสิทธิภาพ ก็จะเกิดผลเสียหลายต่อการพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน ได้ดังนี้ (อาชวัน วายวานนท์, 2514 อ้างถึงในธันวา ธรรมดี, 2536 : 9)

ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ประชาชนจะประกอบอาชีพอย่างไม่ปกติสุข หากมีโจรผู้ร้าย หรือมิจฉาชีพ ทรัพย์สูญหายต่อชีวิตและทรัพย์สินหรือกลิ่นแก๊ส ข่มขู่ บังคับเรียกไถ่ เอาผลประโยชน์จากประชาชนที่สุจริต หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้กระทำเสียเอง ใช้เล่ห์เหลี่ยมกลโกง หลอกลวง ในทางธุรกิจมาก ผลผลิตย่อมจะลดลง หากมีการทุจริตในหน่วยราชการมาก มีการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ก็จะทำให้ทุนในการพัฒนาประเทศลดลง ต่างประเทศไม่กล้ามาลงทุน หรือหากเหตุการณ์ภายในประเทศไม่สงบเรียบร้อย ก็จะเกิดผลในลักษณะเดียวกัน แม้ว่าจะมีการระดมวิชาการแผนใหม่ หรือระดมทรัพยากรอย่างมากมายก็ตาม

ด้านการพัฒนาสังคม อาชญากรรมด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น การปล้นฆ่า ข่มขืน การผลิต และจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ ปัญหาโจรผู้ร้ายต่าง ๆ ยังไม่ถูกขจัด แก้ไขให้หมดไป ประชาชนในชาติย่อมไม่อาจที่จะดำรงตน เป็นคนมีคุณค่าในสังคมได้ เช่นเดียวกับความเดือดร้อนรำคาญของประชาชนที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข ยังมีการข่มเหงรังแกผู้อ่อนแอกว่า ข้าราชการและประชาชนที่ร่วมกันทุจริตยังลอยนวลอยู่ในสังคมอย่างมีเกียรติ ย่อมเป็นอุปสรรคในการพัฒนา

ด้านการพัฒนาการเมือง อุดมการณ์ทางการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย หลักและความสามัคคีของคนในชาติ ย่อมเกิดขึ้นได้ยาก หากว่าสิทธิเสรีภาพของประชาชน ไม่ได้รับความคุ้มครองที่เพียงพอ โดยการเลือกปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ การกระทำผิดกฎหมายเพื่อผลประโยชน์ทางการเมือง การใช้อิทธิพลและอำนาจหน้าที่ผิดกฎหมายยังมีอยู่

จากผลกระทบที่กล่าวถึง ทำให้มองเห็นบทบาทและความสำคัญของเจ้าพนักงานตำรวจที่มีต่อการพัฒนาประเทศ ถึงแม้จะไม่ใช่โดยตรงก็ตาม แต่การปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีความสำนึก เสียสละ เทียงธรรม ปราศจากอคติของเจ้าพนักงานตำรวจ ก็เปรียบได้กับเป็นตัวเร่งในการพัฒนาประเทศได้ ยังอาจกล่าวถึงภารกิจและหน้าที่ของตำรวจโดยทั่วไปได้อีก คือ การรักษาความสงบเรียบร้อยทั้งภายในและภายนอกประเทศเพื่อประโยชน์สุขประชาชน การรักษากฎหมายเกี่ยวกับการกระทำผิดอาญา การบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ประชาชน การดูแลรักษาผลประโยชน์ของสาธารณะ (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2542)

หน้าที่หลักสำคัญของเจ้าพนักงานตำรวจ คือ การป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ซึ่งกำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา รวมทั้งการร่วมมือประสานงานกับเจ้าพนักงาน

อื่น ๆ ในการป้องกันปราบปรามด้วย การที่จะให้การปฏิบัติมีประสิทธิภาพสูงจำเป็นต้องมีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และทรัพยากรต่าง ๆ เข้าช่วย ต้องใช้ความพยายามทุกวิถีทางที่จะลดปัญหาอาชญากรรม ให้เกิดขึ้นน้อยลงและหมดไปมากที่สุด แต่เนื่องจากในปัจจุบัน อาชญากรหรือคนร้ายมีการวางแผนที่ดี มีการปกปิด ซ่อนเร้น อำพรางตัวเอง มีการเตรียมการและใช้อาวุธในการต่อสู้เพื่อขัดขวางและหลบหนี การจับกุม ตอบโต้เจ้าพนักงานตำรวจได้อย่างรุนแรง มีการกระทำต่อผู้เสียหาย หรือประชาชน อย่างโหดเหี้ยมทารุณ ทำให้เกิดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตเมืองใหญ่ ที่มีความเติบโตทางเศรษฐกิจหรือเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่มีมูลค่าสูงแหล่งที่มีความเติบโตทางอุตสาหกรรมเป็นจุดที่เจ้าพนักงานตำรวจต้องมีความรอบคอบ ระมัดระวังโดยพิเศษ กำหนดแผนการปฏิบัติอย่างเหมาะสม รัดกุม พร้อมทั้งจะเข้าคลี่คลายเหตุการณ์ในทุกกรณี ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

การปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบในภูมิภาคนั้น เป็นหน้าที่ของตำรวจภูธร ซึ่งอยู่ในสังกัดของตำรวจภูธรต่าง ๆ มีการแบ่งหน่วยงานออกเป็น ตำรวจภูธรจังหวัด สถานีตำรวจภูธรรับผิดชอบในพื้นที่ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีเจ้าพนักงานตำรวจหน่วยอื่น ๆ เช่น ตำรวจตระเวนชายแดน ตำรวจทางหลวง ตำรวจรถไฟ ตำรวจป่าไม้ ตำรวจท่องเที่ยว ตำรวจสันติบาล ตำรวจน้ำ ซึ่งอยู่ในพื้นที่เดียวกันร่วมปฏิบัติด้วย ในบางกรณีเจ้าพนักงานตำรวจผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม มักจะประสบปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ อยู่เสมอ มากน้อยต่างกันไปตามลักษณะของพื้นที่ สังคมในเขตเมืองใหญ่ ชุมชนหนาแน่น มีความเจริญทางอุตสาหกรรม ธุรกิจการค้า ย่อมมีปัญหาสังคมมาก การขาดแคลนกำลังพลอาวุธ เครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัย ยานพาหนะ วิทยากร เทคโนโลยีที่ทันสมัย การขาดความร่วมมือจากประชาชน ขาดงบประมาณ สวัสดิการไม่เพียงพอ ขาดการบำรุงขวัญและกำลังใจที่ดี หรือความไม่เข้าใจในการนำนโยบายไปปฏิบัติ เหล่านี้ก็เป็นผลที่ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจขาดประสิทธิภาพไม่อาจบรรลุเป้าหมาย คือ การรักษาความสงบเรียบร้อยแก่ประชาชนได้อย่างแท้จริง

ในสถานีตำรวจภูธรขนาดใหญ่ ที่มีผู้กำกับการเป็นหัวหน้าสถานี ในงานป้องกันปราบปราม จะมีหัวหน้างาน คือ รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม เป็นผู้บริหารกำหนดแผนงาน ควบคุมตรวจสอบ การปฏิบัติของสารวัตรป้องกันปราบปราม รองสารวัตรป้องกันปราบปราม และผู้บังคับหมู่พนักงานป้องกันปราบปราม ส่วนสถานีตำรวจภูธรขนาดเล็ก ที่มีรองผู้กำกับการเป็นหัวหน้าสถานี งานป้องกันปราบปราม จะมีหัวหน้างาน คือ สารวัตรป้องกันปราบปราม เป็นผู้บริหารกำหนดแผนงาน ควบคุมตรวจสอบ การปฏิบัติของรองสารวัตรป้องกันปราบปราม และผู้บังคับหมู่พนักงานป้องกันปราบปราม ตำรวจชั้นประทวนหรือตำรวจที่มีตำแหน่งผู้บังคับหมู่ เป็นกำลังพลส่วนใหญ่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และตามบทกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดในคดีอาญาได้ทั่วราชอาณาจักร นอกจากนี้ยังมี

หน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ด้านความมั่นคงภายใน ด้านบริการทางสังคม ด้านชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ด้านการพัฒนา การบริหาร การป้องกันปราบปราม อาชญากรรม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ซึ่งเป้าหมายหลักของตำรวจชั้นประทวนคือ ให้ประชาชนมีความปลอดภัยในการดำเนินชีวิต ทั้งทางเสรีภาพ ร่างกาย ชีวิต และทรัพย์สิน สังคม เกิดความสงบสุข ให้ถือว่าการป้องกันเป็นเป้าหมายหลักของการปฏิบัติงานของตำรวจต้องดำเนินการด้วยความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ต้องเป็นการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและเสมอภาค ให้ความเคารพ ต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน

แต่ในทางปฏิบัติตำรวจยังประสบปัญหาอุปสรรคมากมาย ทั้งในเขตเมืองและชนบท โดยตรวจสอบจากสถิติการเกิด และการจับกุมผู้กระทำผิดคดีอาญาทุกประเภท ซึ่งมีสาเหตุมาจาก ความเจริญเติบโตในทุกด้านของบ้านเมืองและสังคม การว่างงาน การลักลอบเข้าเมือง เพื่อมารับจ้าง ทำงานของคนต่างด้าว ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ ข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติงานขาดความรู้ความเข้าใจ ในการนำนโยบายแผนการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของสำนักงานไปปฏิบัติ ให้มีประสิทธิภาพ สูงสุดแก่ประชาชน จากเหตุผลที่กล่าวมานั้น จึงมีการศึกษาวิจัยว่า ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธร เมืองชุมพร จังหวัดชุมพร มีความรู้ความเข้าใจในการนำนโยบายแผนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติไปปฏิบัติอยู่ในระดับใด การวิจัยนี้จะเป็นแนวทางที่สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ หน่วยราชการ องค์กรเอกชนและประชาชนที่เกี่ยวข้อง จะได้ทราบปัญหาความต้องการ ตลอดจนวิธีการแก้ไข เพื่อนำไปพิจารณาปรับปรุง พัฒนางาน และบุคลากรในงานป้องกันปราบปราม ของสถานีตำรวจภูธรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพของการนำนโยบายแผนป้องกันและปราบปราม อาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองชุมพรไปปฏิบัติ
2. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการนำนโยบายแผนป้องกันและปราบปราม อาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรเมืองชุมพรไปปฏิบัติ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายแผนป้องกันและ ปราบปรามอาชญากรรมกับประสิทธิภาพของการนำนโยบายแผนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ของสถานีตำรวจภูธรเมืองชุมพรไปปฏิบัติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของการนำนโยบายแผนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลเมืองชุมพรไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการนำนโยบายแผนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลเมืองชุมพรไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง
3. ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายแผนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพของการนำนโยบายแผนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลเมืองชุมพรไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาประสิทธิภาพในการนำนโยบายแผนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมไปปฏิบัติของสถานีตำรวจนครบาลเมืองชุมพร ซึ่งผู้เขียนได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลเมืองชุมพร จำนวน 223 นาย
- 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน ไชยา นุ่มมาก, 2550 : 61) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 144 คน

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

เป็นการศึกษาเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจจังหวัดชุมพร ที่สังกัดสถานีตำรวจนครบาลเมืองชุมพร

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษานี้ทำการศึกษาในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน-สิงหาคม 2553

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

นโยบาย หมายถึง การดำเนินการของบุคคล กลุ่มบุคคลหรือองค์การทั้งภาครัฐและเอกชน โดยมุ่งที่จะให้วัตถุประสงค์และเป้าหมายตามอาณัติของนโยบายบรรลุผลสำเร็จโดยตรง ทั้งนี้ลักษณะการดำเนินการดังกล่าวจะต้องสังเกตและตรวจสอบได้จากปรากฏการณ์ที่เป็นจริง

แผนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม หมายถึง มาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้เตรียมการเพื่อแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม และเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่กำหนดไว้ในแผนประจำปีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อาชญากรรม หมายถึง การกระทำใดผิดทางอาญา อันมีผลต่อการดำรงชีวิตของประชากรในสังคม การกระทำผิด หรืออาชญากรรม หมายถึง การกระทำผิด โดยทำให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายต่อทรัพย์สินหรือบุคคล หรืออาชญากรรม หมายถึง การกระทำที่ละเมิดต่อกฎหมายที่มีโทษทางอาญา

การป้องกัน หมายถึง การใช้มาตรการทั้งปวง ที่อาศัยอำนาจของกฎหมายหลักเกณฑ์ทางจิตวิทยา เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำผิดกฎหมาย อันถือว่าการประกอบอาชญากรรม เช่น การจี้กำลังสายตรวจ ออกพื้นที่อย่างทั่วถึง การสืบสวนจับกุมผู้กระทำผิดกฎหมาย การบริหารงานบุคคล การใช้งานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ เสริมงานป้องกันปราบปราม เป็นต้น

การปราบปราม หมายถึง การใช้มาตรการทั้งปวง ที่อาศัยอำนาจของกฎหมายระงับจับกุมผู้กระทำผิดกฎหมาย ตลอดจนการตรวจยึดสิ่งของที่ได้อาศัยไว้ หรือได้มาจากประกอบอาชญากรรม การกระทำผิดกฎหมาย ซึ่งโดยทั่วไปจะปฏิบัติควบคู่ไปกับการป้องกัน

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยด้านความเพียงพอของทรัพยากร ปัจจัยด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ การวางแผนและการควบคุม ที่ส่งผลต่อการนำนโยบายแผนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติไปปฏิบัติ

ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย หมายถึง สิ่งจำเป็นที่องค์การจะต้องกำหนดให้มีขึ้น และจะต้องกำหนดให้ชัดเจน ทั้งนี้เนื่องจากการมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ชัดเจนย่อมทำให้เข้าใจว่าจะทำอะไรคือเป้าหมายหรือผลลัพธ์ที่ผู้กำหนดนโยบายต้องการ

ปัจจัยด้านทรัพยากร หมายถึง เงินทุนและการช่วยเหลืออื่น ๆ โดยปัจจัยเรื่องทรัพยากรอาจกล่าวได้ว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นตัวกำหนดที่สำคัญว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติจะสำเร็จหรือไม่ แต่อย่างไรก็ดีทรัพยากรดังกล่าวนี้อาจแยกเป็น ทรัพยากรในงบประมาณของหน่วยงาน และทรัพยากรนอกระบบงบประมาณของหน่วยงาน

ปัจจัยด้านลักษณะของหน่วยงาน หมายถึง ลักษณะบางประการของหน่วยที่จะต้องนำนโยบายไปปฏิบัติที่ผู้กำหนดนโยบายหรือผู้บริหารโครงการควรส่งเสริม เพราะเป็นสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ปัจจัยด้านการวางแผนและการควบคุม หมายถึง ปัจจัยภายนอกองค์การที่มีผลกระทบต่อ การนำนโยบายไปปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นเรื่องของการสนับสนุนทรัพยากรในส่วนที่เป็นงบประมาณนอกระบบว่าสามารถขอรับการสนับสนุนได้หรือไม่ หรือมีพอให้ขอรับการสนับสนุนได้หรือไม่ ด้านการเมือง ที่ผู้ปฏิบัติจะต้องเผชิญกับกลุ่มบุคคลหรือองค์การต่าง ๆ ซึ่งผู้ปฏิบัติจะต้องแสวงหาการสนับสนุน และในด้านสังคม ซึ่งผู้ปฏิบัติจะต้องยอมรับแนวความคิดของผู้ที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาหาข้อสรุปเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ยากที่จะทำได้โดยราบรื่น เพราะมีทั้งการได้รับความร่วมมือหรือไม่ได้รับความร่วมมือ

ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

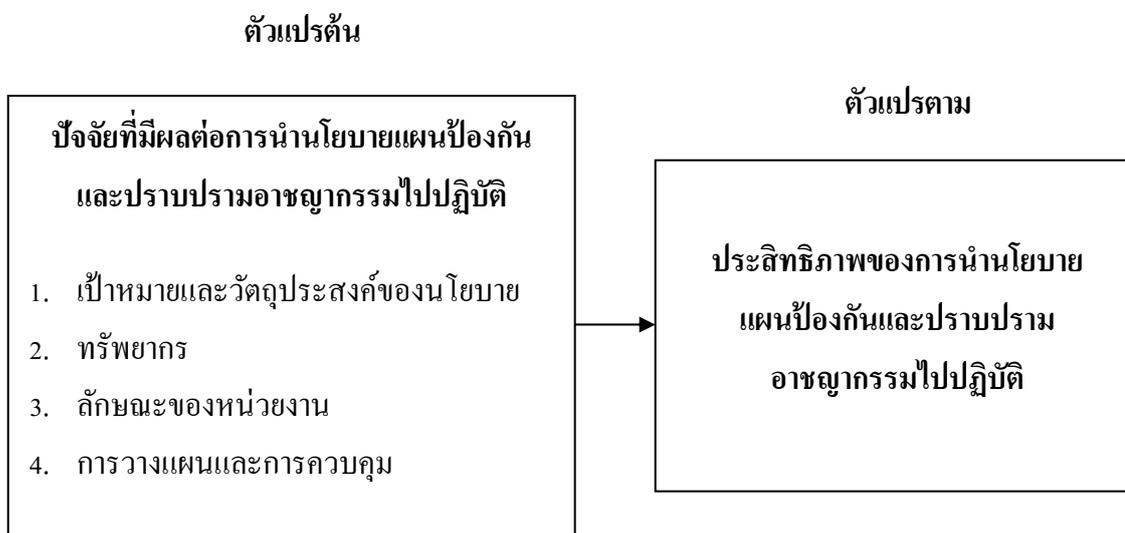
ข้าราชการตำรวจ หมายถึง ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร และชั้นประทวนที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการในสังกัดสถานีตำรวจภูธรเมืองชุมพร

สถานีตำรวจภูธรเมืองชุมพร หมายถึง หน่วยงานระดับสถานีตำรวจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในส่วนภูมิภาค ซึ่งมีเขตพื้นที่รับผิดชอบ จำนวน 11 ตำบล ได้แก่ ตำบลท่าตะเภา ตำบลนาทุ่ง ตำบลบางลึก ตำบลบางหมาก ตำบลตากแดด ตำบลขุนกระโทก ตำบลวังไผ่ ตำบลวังใหม่ ตำบลบ้านนา ตำบลหาดพันไกร และตำบลนาชะอัง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้เขียนนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย การนำนโยบายแผนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติไปปฏิบัติดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

1. นำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการวางแผนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2. นำผลการวิจัยเสนอต่อผู้บริหารของตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3. นำเป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อสำหรับผู้ที่มีความสนใจในงานวิจัยของตำรวจ